

XX.

Forslag til Lov

om

Brugen af Kirkerne.

(Fremsat i Landstinget den 8. Oktober 1902 af Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet *J. C. Christensen*.)

§ 1.

Sognepræster og residerende Kapellaner have Ret til lige saa vel paa Søndage som paa Søn- og Helligdage at bruge de Kirker, ved hvilke de ere ansatte, til Gudstjeneste i sædvanlig Form, til kirkelige Handlinger og til gudelige Forsamlinger. Hvor flere Præster ere ansatte ved den samme Kirke, fastsættes de nærmere Regler herom om fornødent af Biskoppen efter indhentet Erklæring fra Pastoratets Menighedsraad.

Kaldskapellaner have, naar Regulativet for deres Stilling ikke giver dem nogen særlig Adgang, kun denne Ret efter foregaaende Aftale med Sognepræsten.

§ 2.

Sognepræsten har Ret til at tilstede andre Præster i Folkekirken at bruge de Kirker, ved hvilke han er ansat, i de samme Tilfælde, hvori Retten til at bruge Kirkerne tilkommer ham selv.

Ligeledes kan Sognepræsten tilstede ikke præsteviede, der have Adgang til Prædikestolen, at bruge de paagældende Kirker til Prædiken og Katekisation.

Andre ikke præsteviede kan Sognepræsten kun tillade at tale i Kirken fra Kor døren udenfor de sædvanlige Gudstjenester, naar Sognepræsten selv eller en anden Præst paa hans Vegne er til Stede.

Naar den kirkelige Betjening af et af flere Sogne eller Sognedistrikter bestaaende Pastorat er ordnet saaledes, at Betjeningen af et enkelt Sogn eller Distrikt væsentlig er overdraget til en fast Kapellan (residerende Kapellan eller Kaldskapellan), kan Retten til at give andre Adgang til at bruge Kirkerne overdrages Kapellanen for den væsentlig af ham betjente Kirkes Vedkommende.

§ 3.

Dersom en eller flere af et Sogns eller Sognedistrikts til Folkekirken hørende Beboere begære, at der gives en anden Præst i Folkekirken end den eller de ved Kirken ansatte Lejlighed til at benytte Kirken i noget af de i § 1, 1ste Stykke,